

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEË, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
 " " " " 8 fr. buiten " " "
 Een blad afzonderlyk. 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel. 15 " "
 De reklamen " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het franschblad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven geniet voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 17 JANUARY.

Politiek van Napoleon III.

In ons laetste nummer hebben wy gezegd, dat de betrekkingen tusschen zyne Heiligheid den Paus en Napoleon III zich op den besten voet schenen te bevinden.

Daer wy nooit groot vertrouwen in het gedrag van den franschen keizer hebben gesteld, hebben wy dit nieuws met zekere achterdocht ontvangen. Voor ons, wy denken altoos dat alle verzekeringen van bescherming door Napoleon III aen Pius IX gegeven, loutere komedie zyn. Mogen wy de laetste tydingen als oprecht en duerzaam aanzien? Wy gelooven dat de thans gunstige betrekkingen van het fransch gouvernement met het hof van Roomen zullen eindigen, zoodra de kiezingen afgelopen zyn. Tot dan zal alles wel gaen, omdat het bestuur des keizers voor de stemming zich de katholyken moet aanhechten; maer eens dat de Kamers zullen vernieuwd zyn, zal het toneel met de politiek in het gezigt veranderen.

Het kabinet van Engeland, dat zoo gemakkelyk niet in slaep gewiegd wordt, twyfelt er niet aen, zoo als het eene daedzaak bewys, die onlangs voorgevallen is, en die wy uit eene wel ingelichte briefwisseling aennemen.

In de maend maart laetstleden vroeg de heer Russell, afgezand van Engeland te Roomen, aen kardinael Antonelli een verhoor en bestelde hem, als zeer gewigtig, eenen brief van het *Foreign Office*. Het engelsch gouvernement zegde daerin aen den Paus, door de tusschenkomst van lord Olo Russell, dat zyn wereldlyk gezag veroordeeld en verloren was, dat dit enkel eene kwestie van tyd bleef, en stelde hem voor, hem te Civita Vecchia op een engelsch oorlogsschip te ontvangen, en hem naer Malta te voeren, waer een paleis, eene eerwacht en eene vorstelyke herbergzaamheid hem verwachtten. De brief zegde verder, dat, indien de Paus dacht die herbergzaamheid van Engeland niet te kunnen aennemen, een engelsch schip hem, volgens zyn keus, naer Triest of Valentia zou stevenen, indien hy liever eene schuilplaats in Oostenryk of Spanje wilde zoeken.

DE PRUIK VAN MYN OOM.

Toen ik nog zeer jong was kwam er dikwyls een oom van myn vader by ons; het was een oud militair, een grysaerd met witte haren, gebogen rug, magere en altyd sidderende beenen en scherpe gelaetstreken, waerin zoowel een zekere fierheid als vernuft te lezen stonden.

Hy was onder geen anderen naam bekend dan dien van ridder Rudolph. Hy was voor het minst tachtig jaren oud, maer de last van zoo veel opeengehoopte jaren scheen hem noch zyne opgeruimtheid, noch zyne kracht ontnomen te hebben. Ik zie hem nog met zyn kleinen driekanten hoed, door een gouden galon omzoomd, met zyn eenvoudige donker bruine jas, zyne blauwe gestreepte kousen, zyne groote schoenen met zilveren gespen, zyn lang vest van roode en witte zyde, dat hem schier tot op de knieën kwam, zyn kanten jabot en langen stok met gouden knop, waerop hy gewoonlyk zyne kleine kin liet rusten als hy een dier verhalen en anekdoten opsichte, waervan zyn goed geheugen zoo rykelyk was voorzien.

Ik haest my hier te laten volgen, dat die ridder Rudolph geen geleerde in us was, noch een wysgeer als Voltaire, noch een onverderfelyke zedemeester, noch een philanthroop in den smaek van Fourier of St. Simon, noch een dagblad-schryver, die zich ten doel stelt de wereld te herscheppen, noch een onbegrepen dichter, noch een speculant in publieke fondsen; hy was niet alleen een zonderling wezen, maer wat meer zegt, een braef mensch. Deze hoedanigheid had in vroegere tyd hare verdienste om wel te slagen en wat ook sombere pessimisten mogen zeggen, zy heeft, om d' of de wereld te komen, ook nog heden ten dage hare waarde.

Wat in zyn uiterlyk het meest de aandacht tot zich trok was ongetwyfeld een zonderlinge pruik, welke hy slechts zeven of acht keer op een jaer droeg ter gelegenheid van zekere verjaerdagen, waermede hy alleen bekend was. Denkt evenwel niet dat myn oudoom zyn kale en huiverige

Die zonderlinge mededeeling bleef onbeantwoord, en niet alleen bleef kardinael Antonelli zwygend tegenover lord Russell maer zelfs gaf hy aen den Paus geen kennis van dit voorval.

De zaken duerden alzoo voort tot den 27 december laetstleden, zynde den feestdag van Sint-Jan. Pius IX noemt zich Jan Mastaj; en men viert dien dag zynen naam. De leden der diplomatie zyn dan gewoon hem geluk wenschingen toe te sturen en lord Russell vroeg en verkreeg een verhoor by Zyne Heiligheid. Na zyne hulde aangeboden te hebben, trok de engelsche afgezant een brief uit, dien hy aen den Paus overhandigde, met deze woorden: Er is kwestie van zeer gewigtige voorstellen van myn gouvernement, die ik reeds over eenige maenden aen kardinael Antonelli heb medegedeeld, doch daer ik zie dat zy u niet bekend gemaakt zyn, acht ik het noodig ze regtstreeks aen uwe Heiligheid voor te dragen.

Die tweede brief was de getrouwe teruggeving van den eersten.

Kardinael Antonelli heeft dan terstond aen het fransch gouvernement, het verhael van dit voorval en den inhoud van den brief medegedeeld, en de heer Drouyn de Lhuys, daerover in groote bezorgdheid rakende, heeft eene lange woordenwisseling met den keizer gehouden.

Dit alles schynt stellig. Wat besluit kunnen wy er uit trekken? Een enkel, namelyk dat het engelsch gouvernement, met veel klaerzigtigheid de politiek des keizers oordeelende, zich niet met den neus laet leiden, en zeer wel beseft dat Napoleon III later den Paus zal verlaten.

Wat nu het aanbod betreft, wy denken dat het niet zeer hertelyk gegund is. In zyn bezit die groote magt hebben van eenen verjaegden en ontroofden Paus ware voor het slimme Engeland een voordeel en een wapen dat het wel zou willen krygen. Met in zynen schoot te gelyker tyd oproermakers en gebannen vorsten te herbergen houdt het boven het hoofd zyn vyanden eene gedurende dreiging, en het is een spel dat aen Engeland reeds te groote winsten heeft opgeleverd, dan dat het nogmaels de kans niet zou herbeginnen. Frankryk moet nu maer zien of het zich door zyn mededinger zulke party zal laten ontnemen.

(Antw.)

kruin bedekte met een dier kunstmatig bewerkte trappruiken, toen *peruques à trois marteaux* genaemd, of wel dat hy zyn ontleeschde slapen omgaf met die gepoeijerde *ailes de pigeon* uit den tyd van Lodewyk XV; neen, de geleende haren, die zyn eerbiedwaardig tachtigjarig hoofd beledkten stelden volmaekt voor wat men in den kapperstyl gewoon is een *gazon* te noemen, een slechte, veelkleurige, gerimpelde en vetachtige pruik, die veel overeenkomst had met de allereerste pruiken zoo als Filips de Goede er eene draegt op de oude portretten, welke van dien magtigen Hertog van Bourgondië zyn overgebleven.

Dit is, naer ik vertrouw, genoeg gezegd van het uiterlyk van dit gekunsteld hoofdhaar.

Met de nieuwsgierigheid een kind eigen en met die vrypostigheid, waermede ik als doopzoon met den ouden ridder kon omgaen, vroeg ik hem dikwyls, waarom hy een pruik droeg, zoo als niet een ander mensch had. Dan lachte hy en zeide, terwyl hy my de wangen streelde:

— Gy zyt nog te jong, maer later zult gy alles weten.

Later kwam, maer helaes! myn oom stierf zonder my het geheim te hebben medegedeeld, dat myne nieuwsgierigheid zoozeer opwekte. Ik giug naer school en vergat weldra de pruik van den ridder om aen niets anders te denken dan aen myne lessen en de spelen der jeugd. E nigen tyd daarna vernam ik dat myn oom my by een zonderling gesteld testament voor eenig legaat had bemaekt een groot verzegeld pak dat ik eerst mocht op enen als ik in myn achtienste jaer zou bereikt hebben ik was toen twaalf oud; men stelde zich dus voor, op welke een wreede wyze myne nieuwsgierigheid bleef opgewekt, gedurende de zes jaren, die er nog moesten verlopen, alvorens ik ze kon bevredigen. De zoozeer gewenschte dag brak echter eindelyk aen. De notaris, die het geheimzinnig pak onder zyne bewaring had gehouden, kwam by my in het zwart gekleed en overhandigde my met veel plegtigheid het legaat van myn oom Rudolph. De zegels opbreken, de touwen losrukken en de twaelf omslagen verscheuren, waerin het geheel was gewikkeld, was het werk van een oogenblik.

De millicie-wet.

De millicie-wet, door het ministerie voorgedragen, wordt onder meer dan een oogpunt door liberale en konservatieve bladen gehemeld. Zy voldoet niet aen de beloften, welke men sedert dertig jaren gedaen heeft. Een der bestryders van het ontwerp is M. Coomans, die sedert vele jaren in de Kamer en in de dagbladen de vrywillige aanwerving heeft voorgestaan en de bloedbelasting, dat overblyfsel van een despotieken tyd, uit ons midden wil doen verdwynen. Ziehier hoe de achtbare representant in zyn voortreffelyk weekblad *la Pair*, zich uitdrukt:

« Wy blyven overtuigd dat de vrywillige aanwerving niet alleen door de regtveerdigheid en de regte reden voorgeschreven, maer ook overeenkomt met de ware zedelyke en stoffelyke belangen des lands. Wy zullen daerop terugkomen en vele anderen met ons. Blyven wy heden in den engen kring der schikkingen, welke men goed gevonden heeft met de loting overeen te brengen.

» Sedert 30 jaren, hadden al de ministers de verbintenis genomen, onze millicie-wetten te hervormen in den zin der verdelende regtveerdigheid. Iederen keer dat de opperhoofden onzer *doctrinairen* zich in de oppositie bevonden, kwamen zy er byzonder vooruit om daerover verwachtingen te doen onstaen, welke zy, by hunne aankomst aen het bewind, behendiglyk wisten te verschuiven, en welke thans geweldig te leur gesteld worden.

» De fransche wet van 8 april 1835 vergunt aen de milicianen die zelf in persoon moeten dienen, duizend franks voor zeven jaren dienst en die som wordt hun op den diensttyd betaeld, boven eene groote betaling by herdiensteming, boven een pensioen van 600 franks ten minste; — met die vergeldingen heeft de fransche wet den krygsdienst byna aengenaem by het volk gemaekt en zy heeft keurtroepen gevormd, welke regeltucht en standvastigheid door niemand in twyfel getrokken worden.

» Die wet is hard voor de middelklassen, want zy verpligt den jongeling die zich wil vry koopen van de

Toen dit was afgelopen en ik in een hoopvolle verwachting het openmaken vervolgde, vielen myne oogen op een dik schryfboek, op welks eerste bladzyde in groote letters te lezen stond:

Geschiedenis myner pruik, opgedragen aen myn neef.

Daer vlak onder lagen tien haren ieder afzonderlyk met lak vastgemaekt en naest elk dier haren stond, by wyze van opschrift, een naam te lezen.

Toen ik dit zonderling handschrift zag, overviel my een lach, die my byna deel stikken, en my vooral met dat gevolg bedreigde, toen de notaris in alle degtigheid van uit een kartonnendoos de pruik zelve te voorschyn haelde en my deze eerbiedig overhandigde, er byvoegende dat dit aldus bevolen was door den uitersten wil van den ridder Rudolph.

Ik nam de historische *gazon* in de eene hand, het handschrift in de andere en bedankte, met zoo veel ernst als my mogelyk was, den notaris voor zyne zorg, waerna ik hem liet vertrekken, om my zonder getuigen aen myn lachlust over te geven, en den inhoud van het vreemde manuscript nader in te zien.

— Ja, dat is ze' wel, riep ik nog altyd lachende uit, terwyl ik in myne uitgelatenheid vergat, dat myn oom my wel edelmoediger had kunnen gedenken, dat is wel de pruik van den goeden grysaerd; zy is wat ineengekrompen, dat is zoo, maer het is toch het eerbiedwaardig hoofddekkel, dat myne jeugdige verbeelding vroeger zoo veel belang heeft ingeboezemd.

De begeerte om myn toestand van neef en onterfile doopzoon door een vrolyke luim op te beuren, deed my daeraan een blik werpen in het handschrift.

Het was een verhael van zyne liefdesgeschiedenissen! Ik zal my wel wachten den lezer daermede lastig te vallen, maer kan toch den aendrang niet weérstaen hem de belangrijkste mede te deelen, om hem eenigzins nader met myn oom bekend te maken.

Het was, zoo schryft hy, in 1770. Ik behoorde tot het